

Future Universal Histories

Solefald

Modernist theme :

Imagine our time seen from 1920, Europe after La Grande guerre
Welcome mass electricity and socialites on cocaine
The Roaring Twenties reverberating from America
With radio commercials for automobiles
Art Deco beaming back, robing every lady, her rooms and cities
She votes, she works and is sexually awakened by Dr. Sigmund Freud
As the New York skyline rises with the
Empire State and Chrysler Buildings
Jazz booms from Nouvelle-Orléans,
Young couples Lindy Hop their way up

The Weimar Republic in Germany, Dada in Berlin and Vienna
Followed by the murder of Rosa Luxemburg in 1919
The maiden of Socialism leads the workers towards the new dawn
The Proprietors of Red labour the Third International

Prussian theme :

We're the Wilhelmine Combattants of 1913
Prussian Burschen aspiring to Scars of Fame
Eyes und Nase covered, now let the Swords fly
The sweet Folly of stitching gushing Wunden

Drunk Students in Burschenschaft Uniforms
Fighting the Mensur für no Grund at all
The Jahrhundert ahead shall ridicule our Honour
Lach at our Pride in Vaterland und King

Modernist theme :

New music follows the Stravinsky line of Le sacre du printemps 1913
The motors of Modernism rev with T.S. Eliot's The Waste Land
and James Joyce's Ulysses in 1922
André Breton and the Surrealists manifest in Paris in 1924
Fritz Lang directs « Metropolis » in Babelsberg in 1927

Prussian theme :

Schau me in the Auge, sag you don't like my Narbe
The Prussian Blade gab me another Mouth
i'll keep on schnickschnacken to the Ende
As the Wilhelmine Combattant of 1913

Modernist theme :

Ten years of merriness and hope before the Depression
Unemployment nationalises Socialism, causing Armageddon
German aggression expands from within to the East and to the West
World War II ends with the nuclear sunset over the Japanese Empire

Eg skrir på min menneskelegdom, skreiv du.
Floden er skitten og full av lik, skreiv du,
Eg skriv : Um du skal vinna, må nokon tapa.
Eg skriv : Ingen hjelper ein som ikkje kan hjelpa.

Tidi er ein isbre som utsletter spori etter oss, skreiv du.
Ho skyv minnet fyre seg gjennom dalføret, skreiv du,
Eg skriv : Lat andre ofra seg sigeren.
Eg skriv : Utnytt dei veike til din fordel.

Eg er guden som tok sjølvmod med å drepa sonen.
Eg er kongane og hungerens brune tenner.
Eg er elden som brann i Sodoma.
Eg er ulven som sprengde Oklahoma.

Eg er hornljod i kveldingi, hundeglam i skogen.
Eg er Siegfried, jaga millom trei i natti.
Eg er tunet, treet og kvinna han fann.
Eg er sverdet, og armen som treiv det.

Eg er Hod som skaut og Baldur som fell.
Eg er Frigg som bag og mistelteinen ho gløymde.
Eg er kniven som skar og såret som opna seg.
Eg er skulden og han som ikkje angra.

Eg var tridje verdskrigen som raste over hovudi,
det uniformerte folket som aldri vart informert.
Eg krossfesta dei arme til ljoden av raga,
milliardane av liv som aldri klaga.

Eg var torsoen som tagg på Colaba Causeway.
Eg var den grønyygde jenta på gata i Mumbai.
Eg var grapefruktsvulsten i drosjevindauga.
Eg var rupiane dei naudkomne ikkje ville hava.

Eg skreiv med barberblad i sanningis andlit,
freste eit dikt for kvar von som døydde.
Gjev dyri fred, send giftbegeret rundt.
Drikk, saman fyrste gongen.